

have haft Ordet, egentlig ere komne ind paa selve Lønningslovforslaget under Udenrigsministeriet, ser jeg heri et for mig glædeligt Bevis paa, at der ikke er nogen Indvending at gøre derimod, men at Tingets ærede Medlemmer finde det, der fra Udenrigsministeriets Side her er foreslaaet, at være ret og billigt. At der en Gang maatte komme en Udvidelse af Udenrigsministeriet og en Forøgelse af Lønningerne, var naturligt, idet det er sket for de andre Ministerier. Udenrigsministeriet har, saa vidt jeg erindrer, ikke siden 1870 egentlig undergaaet nogen som helst Forandring, og det, Lovforslaget kræver af forøgede Udgifter af Statskassen, er meget beskedent, nemlig 24,000 Kr. Naar jeg nævner denne Sum, er det egentlig ikke ganske korrekt, idet her er medregnet Lønningerne for en Vicekonsul og en Legationssekretær, der skulle være til Raadighed for Ministeriet. Disse Lønninger høre lige saa meget hjemme paa Konsulatomraadet og paa det diplomatiske Omraade som paa Udenrigsministeriets. Regner man disse 6,000 Kr. fra, bliver det kun 18,000 Kr., der blive paalagte Staten som forøget Udgift for Udenrigsministeriet.

For at give de Herrer et Bevis paa, hvorledes Forretningerne i Udenrigsministeriet ere stegne, og i hvor høj Grad man der trænger til et forøget Personale, skal jeg nævne, at Antallet af udgaaede Skrivelser i 1870 var 4,000, medens det nu er vokset til 14,000.

Jeg skal nu kun i Korthed svare paa enkelte Ting, som ere fremkomne fra forskellige Talere. Det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Jensen-Sønderup) omtalte det Raad fra Erhvervslevet, der skulde være traadt i Forbindelse med Ministeriet. Jeg vilde sætte overordentlig megen Pris paa, om det kunde komme i Stand. Jeg tror, jeg har et aabent Øje for Udenrigsministeriets Forpligtelser lige overfor Erhvervslevet, og det vilde have været en Lettelse og en stor Støtte for Ministeriet, om der havde været et saadant Raad. Desværre mødte Kommissionen ikke megen Imødekommen fra de Medlemmer, som man kunde tænke sig maatte være mest interesserede deri; de vare bestemt imod, at et saadant Raad skulde oprettes. De maa jo have haft deres Grunde for denne Holdning, og man bøjede sig for deres Ønske om, at Raadet ikke skulde oprettes. Denne Plan blev altsaa ikke til noget. Jeg vil imidlertid udtale Haabet om, at det gode Samarbejde, der hidtil har været mellem Udenrigs-

ministeriet og Grossererersocietetet og andre lignende Institutioner, ikke alene stadig maa vedblive, men paa en eller anden Maade, under en eller anden Form maa udvikle sig til at blive endnu fastere og inderligere, end det hidtil har været.

Det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds omtalte ogsaa Planen om at have en Vicekonsul og en Legationssekretær til Tjeneste i Ministeriet. Grunden, hvorfor jeg meget har ønsket det, er nærmest den, at jeg har anset det for heldigt, at der skabtes en nøjere Forbindelse mellem Udenrigsministeriet og dets Embedsmænd i Udlandet i alt Fald i deres yngre Alder. Det er noget, som ikke kan være anderledes, end at de Diplomater, som tilbringe næsten hele deres Liv i Udlandet, jævnlig komme til at staa lidt udenfor de danske Forhold og ikke i saa tilstrækkelig Grad, som jeg gerne saa det, følge med i Livet herhjemme. Det kan ikke godt tænkes for Gesandternes Vedkommende, at man kaldte dem tilbage til Tjeneste i Udenrigsministeriet, man har derfor maattet indskrænke sig til at gøre det med de yngre Mennesker. Jeg tror, det vil være til stor Gavn for dem — enten de nu høre til Diplomaterne eller til den konsulære Karrière — at faa Lejlighed til at tilbringe et eller et halvt Aar, hvor meget det nu skal være, herhjemme for at sætte sig ind i alle de forskellige hjemlige Livsinteresser, der ere oppe i Tiden og have Betydning for deres Fædreland.

Det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (N. C. Christensen) omtalte i Forbindelse med Delingen af Ministeriet i to Departementer Ligestillelsen af de to Departementer. Dertil maa jeg svare, at det vil blive nogenlunde umuligt at bestemme, at det diplomatiske og det nærmest kommercielle Departement skulde være ligestillede, for det kunne de jo ikke være. Det af Departementerne, som i Øjeblikket har den for Staten vigtigste Virksomhed, bliver altid det vigtigste. Er det en Tid, hvor de politiske Forhold i Europa ere rolige, og alt gaar sin stille Gang, vil det kommercielle Departement, eftersom hele Udviklingen har været, komme til at staa i saa høj Grad i Forgrunden, at dette Departement bliver det vigtigste. Staa vi derimod overfor en vanskelig diplomatisk Komplikation, maa det være det diplomatiske Departement, der bliver det første.

Det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Fraenkel) udtalte forskellige Ting, som jeg beklager, at jeg